

ת"פ 20145/05/11 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

19 מרץ 2015

ת"פ 20145-05-11 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כב' השופטת דנה כהן-לקח
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

גזר-דין

רקע

1. תיק זה הועבר לטיפול בסוף ספטמבר 2014. ביום 21.10.2014 נמסרה לפניי תשובת הנאשם לכתב-האישום באמצעות בא-כוחו. המאשימה הודיעה כי היא מסתפקת באותה תשובה. בהתאם לעובדות בהן הודה הנאשם, ביום 5.1.2011, בסמוך לשעה 09:10, בכביש מס' 38 מצומת האלה עד יישוב שדות-מיכה, הוא הסיע ברכבו מסוג פורד-פוקס שישה תושבים זרים שלא היו בידיהם אישורי כניסה ושהייה בישראל לפי דין. על-יסוד הודאה זו, הורשע הנאשם בעבירה של הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות לפי סעיף 12א(ג)(א1)(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל). יוער כי בין הצדדים לא נערך הסדר-טיעון, ולפיכך כל צד היה חופשי בטיעוניו לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

2. באת-כוח המאשימה, עו"ד זגורי, הגישה לעיוני את גיליונות הרישום הפלילי והתעבורתי של הנאשם. בטיעוניה לעונש, עמדה באת-כוח המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו בגין מעשיו של הנאשם, ועל הסיכון הכרוך בהם. לגישת המאשימה, מתחם הענישה ההולמת בנסיבות המקרה נע מ-3 ועד 18 חודשי מאסר בפועל. באת-כוח המאשימה עמדה על הנסיבות לקולא ולחומרה בעניינו של הנאשם, ועתרה להעמיד את עונשו של הנאשם ברף האמצעי של המתחם הנטען, ולהטיל עליו 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, פסילה בפועל ופסילה על-תנאי. יוער כי במסגרת הטיעונים המשלימים לעונש שנשמעו לפניי ביום 16.2.2015, עדכן בא-כוח המאשימה, עו"ד ברנד, כי בדצמבר 2014 הורשע הנאשם בעבירה לפי חוק הכניסה לישראל במסגרת תיק אחר, אליו אתייחס בהמשך הדברים.

3. בא-כוח הנאשם, עו"ד ראשד, הגיש לעיוני סיכום מידע רפואי לגבי מצבו הנפשי של הנאשם (יוער כי סיכום רפואי זה הצטרף לחוות-דעת פסיכיאטרית עליה חתום סגן הפסיכיאטר המחוזי, שהוגשה לבית-המשפט בשלבים הראשונים של ניהול ההליך). בנוסף, לבקשת הסנגור, הוגש לי באמצעות המאשימה מסמך חסוי שתוכנו הועבר לעיוני

בלבד, ולאחר מכן הושב לידי בא-כוח המאשימה (לא אפרט לגבי מהותו ותוכנו של המסמך נוכח סודיותו).

בא-כוח הנאשם טען כי העבירה שלא הסעה של כדין בנסיבות מחמירות בוצעה על-ידי מרשו בתוך שטח ישראל, ללא סיכון בטחוני ממשי, ושלא על רקע כלכלי או אידיאולוגי. בהתחשב בכך, טען הסנגור כי מתחם הענישה ההולמת בנסיבות המקרה נע ממאסר מותנה ועד 3 חודשי מאסר בפועל. הסנגור הוסיף ועמד על מכלול הנסיבות לקולא בעניין מרשו ובהן: ההודאה ונטילת האחריות; מצבו הנפשי של הנאשם והיותו חולה בסכיזופרניה; העובדה שבעת ביצוע העבירה לא היו לנאשם הרשעות קודמות בהסעת שב"ח; וכן טענה נוספת לגביה הוגש המסמך הסודי שהוזכר לעיל. בהתחשב בכל אלה, עתר הסנגור להקל עם מרשו, ולמקם את עונשו ברף הנמוך של המתחם לו טען.

מתחם העונש ההולם

4. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

5. **הערכים המוגנים** המונחים בבסיס העבירה של הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות עניינם בשמירת המדינה על גבולותיה, ובהגנה על ריבונותה לקבוע מי הם הרשאים להיכנס לשטחה. זאת ועוד; העבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים מובילה להכבדה על מלאכת גורמי אכיפת החוק וכן טומנת בחובה סיכון ביטחוני, שכן בדרך-כלל המסיע אינו יודע מהי מטרת הכניסה או השעייה של השוהים הבלתי חוקיים בשטח ישראל.

בחינת נסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן מעלה כי הנאשם הסיע ברכו 6 שוהים בלתי חוקיים בתוך שטח המדינה (מצומת האלה עד היישוב שדות-מיכה). יוער כי בהתאם לעובדות בהן הודה הנאשם והמאשימה הודיעה כי היא מסתפקת בהן, אין טענה כי הסעתם של השוהים הבלתי חוקיים בוצעה תמורת תשלום כספי.

אשר לענישה הנוהגת - המחוקק ראה להחמיר את העונש הקבוע בחוק בגין עבירה של הסעת שישה שוהים בלתי חוקיים או יותר. פסיקתו של בית-המשפט העליון עמדה על חומרת העבירה; על הסיכון הביטחוני הטמון בה; ועל הצורך בהרתעת היחיד והרבים מפני ביצועה. נפסק כי על דרך הכלל, הענישה הראויה בגין עבירה זו הנה מאסר בפועל. לצד זאת, נקבע כי לעולם יש לשקול את נסיבותיו של המעשה ושל העושה (ראו: רע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל (12.2.2006)). בחינת פסיקתם של בתי-המשפט מלמדת כי בגין עבירה של הסעת שב"ח בנסיבות מחמירות נוהגים בתי-המשפט להטיל עונשי מאסר בפועל הנעים ממספר בודד של חודשים (אשר במקרים מתאימים שאינם דרך המלך, יכול וירוצו בעבודות שירות לתקופה המקסימאלית האפשרית לפי חוק או קרוב לכך), ועד עונשי מאסר בפועל משמעותיים לריצוי מאחורי סורג ובריח.

6. בהתחשב בכל אלה, ובשים לב לעקרון ההלימה המנחה בענישה, אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל** (ראו והשוו: פסיקתו של בית-המשפט העליון מפי כב' השופט רובינשטיין בע"פ 2789/13 מדינת ישראל נ' חמדי, בסוף פסקה יא' (4.8.2013), שם

נקבע מתחם עונש הולם של 5 עד 15 חודשי מאסר בפועל בגין הסעתם של 25 שוהים בלתי חוקיים). יוער כי לא ראיתי, ואף לא התבקשתי, לסטות לקולא או לחומרה ממתחם הענישה ההולמת.

העונש המתאים

7. לצורך גזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם שנקבע, יש לשקול את הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה כאמור בסעיף 40א לחוק העונשין.

לקולא, שמתני לנגד עיני את הנתונים הבאים: ראשית, הודאת הנאשם בעובדות כתב-האישום ונטילת האחריות למעשים. שנית, נסיבותיו האישיות של הנאשם שהנו כבן 50, נשוי ואב לשמונה ילדים, מקבל קצבת נכות מביטוח לאומי ומתגורר עם משפחתו בבאר-שבע. שלישית, מהתיעוד הרפואי שהוגש לעיוני עולה כי הנאשם מוכר למערכת הפסיכיאטרית בהיותו סובל ממחלת הסכיזופרניה. בעניין האחרון אעיר כי מחוות-הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בתיק - ואשר ההגנה לא חלקה עליה - עולה כי הנאשם כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו. לא הובאה לפני כל אינדיקציה לכך שבעת הרלוונטית, התקיים סייג לאחריות פלילית או קירבה לסייג כאמור. יחד עם זאת, העובדה כי הנאשם סובל לאורך שנים ממחלת הסכיזופרניה ונזקק לטיפול תרופתי, הנה בגדר נסיבה אישית שיש להתחשב בה במסגרת גזירת העונש. רביעית, אציין כי לא נעלם מעיני המסמך הסודי שהוגש לעיוני לבקשת הסנגור כאמור בפסקה 3 לעיל. בלא לפרט על מהות המסמך, אומר בקצרה כי אין במידע המצומצם יחסית שהופיע באותו מסמך, כדי להשליך באופן דרמטי על גזירת הדין.

לחומרה, שקלתי את חומרת העבירה בה הורשע הנאשם, ואת הצורך בהתרת היחיד והרבים מפני ביצועה. בנוסף, לחובת הנאשם עומד עברו הפלילי הכולל מספר הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלימות. אמת, מדובר בהרשעות קודמות ישנות (ההרשעה האחרונה היא משנת 2003 והתיישנה). בגין מרבית ההרשעות הקודמות נגזרו על הנאשם עונשים הצופים פני עתיד או קנס כספי בלבד. עם זאת, יש לציין כי בעברו הפלילי הרחוק של הנאשם הרשעה נוספת משנת 1990 מבית-משפט צבאי בגין עבירת בטחון, בעטיה נגזרו על הנאשם בשעתו חמש שנות מאסר בפועל (יוער כי מדובר בהרשעה ישנה וכי מהרישום הפלילי ומהמסמך הנוסף שהוגש לעיוני עולה לכאורה כי מאז לא נכשל הנאשם בעבירות בטחון נוספות. לפיכך, אין לראות באותה הרשעה ביטחונית את חזות הכל). יחד עם זאת, במסגרת הטיעונים המשלימים לעונש, עדכן בא-כוח המאשימה כי בדצמבר 2014 הורשע הנאשם בבית-משפט השלום בבאר-שבע בעבירה של הסעה שלא כדין (שלא בנסיבות מחמירות) לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל. זאת, בגין הסעת קטין תושב שטחים ששהה בישראל שלא כדין (ת"פ 58831-05-13). עיון בגזר-הדין באותו תיק מעלה כי הנאשם הסיע קרוב משפחה תושב שטחים בעל היתר שהייה בישראל, אשר הביא עמו לנסיעה את אחד מילדיו הקטינים ללא היתר. בנסיבות אלה, ובעקבות הסדר-טיעון סגור לעונש, נגזר על הנאשם באותו תיק עונש מאסר מותנה וקנס. יוער כי העבירה שבגינה הורשע הנאשם בתיק האמור בוצעה ביום 24.1.2013, קרי- בעת שההליך שבכותרת היה תלוי ועומד. הנה כי כן, לאחר ביצוע העבירה בגינה הורשע הנאשם בתיק זה, הוא ביצע עבירה נוספת לפי חוק הכניסה לישראל (אף שכאמור נסיבות ביצועה של העבירה המאוחרת בזמן, אינן חמורות).

לסיום הדברים אומר כי לא נעלם מעיני שמאז ביצוע העבירה חלפו למעלה מארבע שנים. יחד עם זאת, עיון בתיק מעלה כי כתב-האישום הוגש חודשים ספורים לאחר ביצוע העבירה. מאז הגשת כתב-האישום נדחו מספר ניכר של

דיונים. חלק לא מועט מאותם דיונים נדחו לבקשת ההגנה, או עקב אי התייצבות הנאשם לדיונים, או עקב החלפת ייצוג מטעם הסנגוריה הציבורית נוכח חילוקי דעות עם הנאשם. בנסיבות אלה בהן להגנה הייתה תרומה ממשית להתמשכות ההליכים, אינני רואה לייחס לחלוף הזמן משקל מכריע.

8. נוכח השיקולים לחומרה (לרבות מכלול עברו הפלילי של הנאשם), ונוכח שיקולי הרתעת היחיד והרבים (שהרי עסקינן בעבירה קלה לביצוע העלולה להוביל לסיכון חיי אדם ולפיכך יש להרתיע מפניה), אני סבורה כי אין מנוס בנסיבות המקרה מהשתת עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח. ברגיל, נוכח עברו הפלילי של הנאשם ונוכח העובדה שבעת היותו של ההליך שבכותרת תלוי ועומד הוא ביצע עבירה נוספת לפי חוק הכניסה לישראל, היה מקום להעמיד את עונשו של הנאשם קרוב לרף הבינוני של המתחם שנקבע. יחד עם זאת, נוכח משקלם המצטבר של מכלול הנסיבות לקולא (לרבות מצבו הנפשי של הנאשם), אני סבורה כי ראוי להקל עם הנאשם מבחינת משך המאסר בפועל, ולהעמידו ברף התחתון של המתחם. זאת ועוד; נוכח הנסיבות לקולא, אמנע מהטלת עונש פסילה בפועל ואסתפק בפסילה על-תנאי. יוער כי מאחר שאין טענה שהעבירה בוצעה תמורת תשלום כספי, אמנע מחיוב הנאשם בקנס.

סוף דבר

9. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 6 חודשי מאסר בפועל ויום. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 10.5.2015 עד השעה 09:00 במגרש הרוסים בירושלים.

ב. מאסר על-תנאי של 5 חודשים למשך שנתיים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. פסילת רישיון נהיגה על-תנאי ל- 8 חודשים, אם תוך שנתיים מיום שחרורו ממאסר יעבור הנאשם עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ח אדר תשע"ה, 19 מרץ 2015, במעמד הצדדים.